Griekse) grondtekst. Met hun vertaling als zodanig hebben zij tussen 1894 en 1911 het volledige Oude Testament voor een bredere kring dan alleen de priesters toegankelijk gemaakt. Daarbij kan met name gedacht worden aan geïnteresseerde kapitaalkrachtige leken, die het Latijn niet machtig waren en die zich tot dan toe hadden moeten behelpen met de zogenoemde perikopenboeken, waarin alleen de teksten stonden die als epistel en evangelie in de liturgie werden gebruikt.

Mede daarom is de 'Professorenbijbel' – overigens ook bij gebrek aan beter – in katholieke kring nog enkele decennia in gebruik gebleven. Binnen één jaar na voltooiing van het project moesten al 500 exemplaren worden bijgedrukt. Die werden aan seminaristen voor fl. 21,05 te koop aangeboden. Anderen konden het werk voor fl. 30,05 aanschaffen. Die bedragen lagen ongeveer vijf gulden hoger dan die welke de intekenaren in 1894 hadden moeten betalen. Maar ook die intekenprijs was nog van dien aard dat aanschaf van deze bijbelvertaling uiteindelijk toch een vrij kostbare zaak was. Van kolossale oplagen kon dan ook geen sprake zijn. Wel werd de vertaling in 1933 nog eenmaal integraal herdrukt. Maar niet lang daarna werd het werk een curiosum. Vanaf 1936 begon een nieuwe katholieke vertaling van het Oude Testament te verschijnen, nu gebaseerd op de Hebreeuwse grondtekst, die naar verhouding ook nog eens goedkoper was. Dit was de Petrus Canisius-vertaling.